

Landelijke Klachtencommissie voor het openbaar en het algemeen toegankelijk onderwijs

(mr. R.H. Haveman, W. Dulfer-Visser, R.C.A. Wilcke)

Uitspraaknr. 02.012

Datum:

4 juli 2002

Niet nakomen toezeggingen door directie; volgen lessen door leerling op gang; incorrecte bejegening ouder door de directie; klacht deels gegrond; voortgezet onderwijs.

De klacht

Een vader klaagt erover dat:

1. de directie gemaakte toezeggingen niet is nagekomen;
2. zijn zoon al vier weken lang zijn lessen van een bepaald vak op de gang moet volgen, waar de vader bovendien niet schriftelijk van op de hoogte is gesteld.
3. de directie hem niet juist heeft bejegend.

De visie van partijen

Klachtonderdeel 1

De vader brengt naar voren dat hij eind 2001 een gesprek met de rector heeft gehad over onder andere het gedrag van zijn zoon. Tijdens dit gesprek heeft hij de rector gevraagd of deze kon nagaan of zich onregelmatigheden voor hadden gedaan omtrent de totstandkoming van een bepaald rapportcijfer. De rector heeft toegezegd na te gaan of er onregelmatigheden waren opgetreden. De vader heeft vervolgens niets meer van de rector gehoord.

De rector merkt op dat hij inderdaad na zou gaan of zich bij de beoordeling van een vak onregelmatigheden hadden voorgedaan. Dat bleek niet het geval te zijn. Hij heeft hier verder geen contact met de vader over opgenomen; dat was ook niet afgesproken.

De conrector vertelt dat hij tijdens het gesprek heeft gezegd dat het beter was als de jongen de vier praktijklessen op een later tijdstip zou inhalen. Hij heeft tegen de vader gezegd dat hij dat wel zou regelen. Hij had daarbij voor ogen dat dit voor het einde van het schooljaar zou gebeuren. Met betrekking tot de communicatie vanuit de school naar de vader toe merkt de conrector op dat de vader hem er op heeft gewezen niet voor ieder "wissewasje" door de school gebeld te willen worden.

Klachtonderdeel 2

De vader deelt mee dat zijn zoon na een incident met een docent zijn lessen voor dat vak op de gang moest volgen. De vader is niet door de school op de hoogte gesteld van deze maatregel.

De rector geeft aan dat na het incident de verhouding tussen de jongen en de betrokken docent hevig is verstoord. De docent heeft aan de rector aangegeven dat hij bij een eventuele

herhaling niet kon instaan voor de veiligheid van de leerlingen en personeel. Hierop is besloten dat de jongen tijdelijk de lessen op de gang zou volgen. Een dergelijke ordemaatregel wordt wel vaker toegepast, wanneer een leerling zich heeft misdragen. Dat de maatregel zou worden getroffen lag in de lijn van het gesprek dat naar aanleiding van het incident met de vader was gevoerd.

Klachtonderdeel 3

De vader merkt op dat hij zich niet altijd serieus genomen heeft gevoeld door de bejegening door de directie. Hij wijst hierbij op een telefonisch onderhoud dat hij met de rector heeft gevoerd. Deze zei hem dat hij een punthoofd van de vader kreeg. De vader heeft het idee dat de rector hem een zeur vindt en dat hij de opvoedkundige kwaliteiten van klager in twijfel trekt.

Overwegingen van de Commissie

Klachtonderdeel 1

De vader klaagt er in dit klachtonderdeel over dat de directie een tweetal toezeggingen niet na is gekomen.

De eerste betreft de toezegging van de rector aan de vader, dat hij na zou gaan of zich onregelmatigheden voor hadden gedaan bij de beoordeling van een vak. De rector heeft verklaard dat hij dit inderdaad is nagegaan. Er bleken zich geen onregelmatigheden te hebben voorgedaan. Hij heeft dit niet aan de vader meegedeeld. Dit was echter ook niet afgesproken. Bovendien heeft de vader aangeven niet voor iedere schoolaangelegenheid telefonisch benaderd te willen worden.

De tweede toezegging betreft de toezegging van de conrector aan de vader, dat zijn zoon in de gelegenheid gesteld zou worden vier praktijklessen in te halen. De conrector heeft erkend dat hij deze toezegging heeft gedaan en ter zitting heeft hij verklaard dat hij inmiddels driemaal een afspraak met de jongen hierover heeft gemaakt. Op het moment dat hij de toezegging deed had hij niet voor ogen dat dit per direct plaats zou vinden. De vader had deze indruk echter wel. Niet is gebleken waar de vader deze indruk aan heeft ontleend. Op grond van de verklaringen van partijen is geenszins vast komen te staan dat de conrector een toezegging in de door de vader bedoelde zin heeft gedaan.

Gelet op bovenstaande is de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 2

De vader klaagt er in het tweede klachtonderdeel over dat zijn zoon vier weken zijn lessen van een bepaald vak op de gang heeft moeten volgen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat er begin 2002 een incident heeft plaatsgevonden tussen de jongen en de betrokken docent, waarbij hij zich ernstig heeft misdragen. De docent heeft aan de rector aangegeven dat hij bij een eventuele herhaling niet kon instaan voor de veiligheid van de leerlingen en het personeel.

Gesteld kan worden dat het tot de verantwoordelijkheid van de directie hoort om zorg te dragen voor een veilige en rustige leer- en werkomgeving. Er was sprake van een ernstig incident. Het was bovendien niet de eerste keer dat er problemen waren rond het gedrag van de jongen. Mede gezien de inhoud van het gesprek dat naar aanleiding van het incident in begin 2002 heeft plaatsgevonden lag het treffen van een dergelijke ordemaatregel in de lijn der verwachting. De klacht is op dit punt ongegrond.

De directie heeft van de ordemaatregel geen melding naar de vader toe gemaakt. Gezien de ernst van de ordemaatregel en het feit dat niet bekend was hoe lang de maatregel zou duren, acht de Commissie het niet juist dat de directie dit niet aan de vader heeft gemeld. Derhalve is de klacht op dit punt gegrond.

Klachtonderdeel 3

De vader klaagt in dit klachtonderdeel over de bejegening door de directie. Hij wijst hierbij op een telefonisch onderhoud dat hij heeft gevoerd met de rector. De rector zou in dit gesprek tegen de vader hebben gezegd dat hij een punthoofd van hem kreeg. De lezingen van de vader en de rector over dit gesprek lopen uiteen. Niet is vast komen te staan dat de rector deze opmerking heeft gemaakt. Wel is duidelijk geworden dat de toonzetting van dit gesprek zowel door de vader als de rector als stroef is ervaren.

Wat betreft het telefoongesprek tussen de vader en de rector acht de Commissie het niet onmogelijk dat de toonzetting kortaf is geweest omdat de rector erop uit was het gesprek af te ronden, het laatste gezien de frequentie van gesprekken rond het gedrag van de jongen en de inhoud van het onderhavige gesprek. Gelet op deze omstandigheden acht de Commissie de wijze van gesprekvoering van de rector niet klachtwaardig. Nu niet vast is komen te staan dat de rector zich in het gesprek van onheuse kwalificaties van de vader heeft bediend, acht de Commissie de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Daarbij neemt de Commissie overigens mede in overweging dat het contact tussen de school en de ouder in de regel verliep via de eveneens ter zitting verschenen conrector, mede gezien het feit dat de vader met een ander lid van de directie (tevens conrector) al langere tijd geen contact meer wenste te hebben. De Commissie merkt op dat gebleken is dat de klacht over de bejegening van de vader zich niet richt tegen de ter zitting verschenen conrector. Voor de Commissie is duidelijk geworden, en ook de vader heeft zich in die zin uitgelaten, dat de genoemde conrector zich veel inspanningen getroost heeft om de jongen op school te kunnen handhaven, en tevens dat het contact tussen de vader en deze conrector naar volle tevredenheid verloopt.

Het oordeel van de Commissie

De klacht is ongegrond, behoudens het klachtonderdeel over het niet melden van de ordemaatregel aan de vader.